

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Întâi a Postului Mare, a Ortodoxiei

Sunt deasupra aici, cu suitele cerești sunt, cu sfinții și cu îngerii în cete-cete, și așa coboară Dumnezeu cu lucrul Său pe pământ.

E zi de duminică, e sărbătoare a credinței și a strămoșilor credinței sfinte, e sărbătoarea bisericii Mele, care Mi-a umplut cerul de sfinți prin lucrarea și puterea credinței care scoală poporul pentru întâmpinarea împărăției lui Dumnezeu, pe care am coborât-o pe pământ între oameni odată cu venirea Mea de la Tatăl acum două mii de ani, când M-am născut Prunc prin trup de fecioară ca să cresc și să fiu pe pământ Fiul Omului și să-Mi desăvârșesc între oameni lucrarea Mea de Fiu al lui Dumnezeu Tatăl, Domnul Savaot, și să Mă așez iarăși de-a dreapta Tatălui Meu după răstignirea și apoi învierea Mea prin cruce și să pun la lucru sfânt pe pământ taina și lucrarea credinței care ridică sfinți dintre oameni, iar acești sfinți au dovedit și dovedesc pe Dumnezeu, mărturisindu-L pe Cel ce a făcut cerul și pământul și omul, pe Tatăl, pe Fiul și pe Duhul Sfânt, Unul Dumnezeu întru Treime lucrător între oameni prin Fiul Său iubit, Iisus Hristos, întru Care Tatăl a binevoit pe pământ, căci Tatăl M-a trimis, iar Eu M-am supus și am ascultat și am venit, și a fost apoi să întăresc între oameni taina drepte credințe, adevărul că Eu, Iisus Hristos, după numele dat de Tatăl să-l port pe pământ, sunt Cel trimis de Tatăl după om, după cel ce a pierdut grădina raiului prin neascultarea lui de Dumnezeu, prin nesupunere, prin glasul cel străin de glasul Domnului, Care vorbea în rai cu omul cel zidit de Dumnezeu și așezat în rai, după ce Domnul a făcut cerul și pământul și omul, văzutele și nevăzutele facerii lui Dumnezeu, marea cea neînțeleasă de om a împărăției lui Dumnezeu peste cer și pământ.

Și pace ție, popor al cuvântului Meu, care te hrănește din cer, ca semn al credinței tale în Dumnezeu, ca fiu al împărăției Lui între oameni, și tu ești fiul lui Dumnezeu pentru credința ta în El, pentru ascultarea ta de El, căci cum ai putea fi tu fiu al lui Dumnezeu dacă n-ai asculta de El, dacă ai face neascultare așa cum a făcut Adam în rai și L-a pierdut pe Dumnezeu și casa părintească, grădina raiului, în care Eu, Domnul, vorbeam cu omul și îl povățuiam ca să-l ocrotesc pe el de dureri, de ispite, de înstrăinarea de Dumnezeu, iar dacă el a ascultat de duh străin, de cuvânt străin, o, a pierdut împărăția și casa și odihna cea din rai și a căzut pe pământ, și a suferit mereu omul pe pământ, o, și au trecut șapte mii de ani și M-a trimis Tatăl iarăși, ca și acum două mii de ani M-a trimis după om, căci omul a pierdut împărăția lui Dumnezeu și taina de fiu al lui Dumnezeu, și am venit să-i dau lui ceea ce a pierdut la început, și iată, lucrarea și taina credinței voiesc s-o întăresc peste om, căci aceasta înseamnă ascultarea lui de Dumnezeu, de poruncile vieții veșnice și de lucrarea lor, taină care întoarce omul la Dumnezeu, iar fiii lui Dumnezeu sunt cei ce ascultă de El pe pământ și fac voia Sa ca și în cer, ca și cei din cer, care au venit de pe pământ la cer prin iubirea și ascultarea lor de Dumnezeu, prin lucrarea cu care ei au mărturisit între oameni credința, și pe Dumnezeul Cel adevărat al omului care voiește să fie al lui Dumnezeu cu viața sa pe pământ.

O, ce fac fiii lui Dumnezeu pe pământ? Ei Îl slăvesc și Îl mărturisesc pe Dumnezeu și se supun Lui și voi Lui ca și cei din cer. Ei cer prin rugăciune de la Tatăl lor ceea ce au pentru viață pe pământ. Ei se roagă de iertare când greșesc Tatălui ca niște oameni, și se iartă unii pe alții când își greșesc, și cer de la Tatăl ocrotire împotriva ispititorului, care l-a căzut pe om din rai și din ascultarea lui de Tatăl. O, cei ce nu fac aceasta, ai cui sunt? Cei ce nu

iubesc și nu cinstesc pe Tatăl cu ascultare, o, ai cui sunt ei? Iată întrebare pentru credință și pentru mărturisirea ei!

O, ce frumos, ce frumos este omul care crede și lucrează cu supunere voia lui Dumnezeu pe pământ! O, ce frumos mărturisește pe Dumnezeu un astfel de fiu credincios Domnului său! Mai este, oare, pe pământ credință și lucrare de fiu al împărăției cerurilor așa cum cere Dumnezeu omului care crede că este Dumnezeu?

În duminica aceasta, întâia din postul mare, părinții sfinți ai bisericii lui Hristos au rânduit să fie mărturișiți în biserici cei ce sunt sau au fost, și cei ce nu sunt sau n-au fost fiii ai lui Dumnezeu și ai bisericii prin lucrarea lor de pe pământ, prin credința sau necredința lor în Fiul lui Dumnezeu și în ascultarea de El. Biserica Mea are două mii de ani de taină sfântă, de mărturisire a credinței, de naștere de fii prin credință din unii în alții, de jertfire pe altar a fiilor credinței, care și-au pus viața pentru nedespărțirea lor de Hristos, de Cel ce a lăsat peste biserica Sa făgăduința vieții veșnice a celor ce iubesc cu statornicie până la sfârșit calea împărăției cerurilor, împotrivindu-se ei prin credință potrivnicilor necredincioși și trufași pentru necredință, și iată, biserica Mea are mărturisitori cu cetele în cer, și sprijină ei din cer lupta creștinilor și mărturisirea lui Hristos între oameni pe pământ, și e biruitor Domnul prin cei credincioși Lui, prin fiii lui Dumnezeu, care au cerul pe pământ de patrie a lor și biruiește cu ei, cu cei ce sunt și se păstrează între oameni fii ai lui Dumnezeu, o, și ce frumos, ce frumos este pe pământ omul care lucrează voia lui Dumnezeu în mijlocul mulțimii de oameni care aleg să nu asculte de Dumnezeu și de voia Sa asupra lor!

O, popor al cuvântului Meu, te hrănesc cu glasul gurii Mele ca pe Adam în rai, iar tu să ascuți și să faci voia Mea, nu voia ta, nu voia glasului străin, ca nu cumva să pățești tu ce a pățit omul în rai prin neascultarea lui de Dumnezeu. O, e dulce de tot pentru Dumnezeu omul care face voia Domnului pe pământ! Vai de dulcele lui satana, care se desfată cu voia sa în omul care ascultă de glas străin de Dumnezeu, și care se strecoară pe pitite să-l ademească pe om spre nesupunere pentru voia lui Dumnezeu de peste el!

O, e dulce de tot pe pământ omul care Îl bucură pe Domnul, făcându-se el voia lui Dumnezeu între oameni și mărturisind fața Mea, iubirea Mea în om, credința în Dumnezeu a omului pe pământ.

O, poporul Meu, n-au înțeles oamenii venirea Mea pe pământ acum două mii de ani, n-au înțeles decât puțini, puțini de tot. O, nici azi nu înțeleg, decât puțini din oameni lucrarea Mea cu tine, venirea Mea la tine cuvânt pe pământ ca să hrănesc pământul cu cuvântul gurii Mele în vremea aceasta, când gata e să Mă apropii văzut, să vin văzut, precum am spus acum două mii de ani că voi veni să dau răsplată sfântă și dulce celor ce M-au iubit și Mă iubesc pe pământ.

O, poporul Meu, vezi tu, fiule, vezi tu de ce Îmi ești tu dulce Mie? O, fiule, tot mai dulce să cauți să-Mi fii, tot mai ca Dumnezeu să fii, ca să Mă poată vedea în tine și cu tine fiii oamenilor, toți cei care nu aleg să lucreze pe pământ lucrarea fiilor lui Dumnezeu, iubirea de Dumnezeu, măi poporul Meu. O, tu ești mititel de tot, fiindcă ești puțin cu numărul, dar Eu, Domnul, te fac mare și-ți dau putere multă prin ascultarea ta de Dumnezeu, iar tu să ai doar grijă să-Mi rămâi fiu și credincios, o, că vine o zi care te va arăta la toți cei de pe pământ cu vremea Mea cu tine, cu mersul tău cu Mine, cu lucrarea Mea, care se face cuvânt în mijlocul tău, ca să fie împărțit cuvântul Meu peste pământ și să-Mi fac datoria să-i vestesc peste tot pe toți că Eu sunt cu tine lucrând și mărturisind, și că tu ești poporul Meu, fiul Meu cel credincios venirii Mele de la Tatăl iarăși după om, o, și cât de fericit ar putea fi omul care Mă ia de la tine cuvânt, și ca să facă el voia Mea apoi ca și tine între oameni, și ca să se despartă de duhul cel străin de Dumnezeu, care îl trage pe om de partea lui satana, a neascultării de Dumnezeu a omului, că iată, firea biruiește, îl biruiește pe om, e mai tare ca omul, e mai tare ca Dumnezeu în om, când ar fi să caute Domnul să biruiască El prin om și să nu-l piardă pe

om în lupta Lui cu firea omului, și iată, omul e slab pentru Dumnezeu, și e tare pentru împotrivirea asupra lui Dumnezeu, și omul mănâncă și bea și se desfrânează, înjură și fumează așa cum îl învață diavolul să facă, se trufeste și grăiește minciuna, ucide și fură, urăște pacea cea de sus, cea de la Dumnezeu, iubește păcatul în fel și chip, iar cupa fărădelegii curge pe dinafară de plină ce este tot mai mult, tot mai mult, și iată, firea este unealta care îl biruiește pe om de partea gustului lui satana și pierde Domnul lupta împotriva lui satana în om, când ar fi să-l ajute pe om să scape de cel mai aprig vrăjmaș al său, firea, și iată-i pe cei în care firea lor a biruit și au putut ei să-L părăsească pe Domnul și mersul lor cu El în trupul unui popor îngrijit și călăuzit de Dumnezeu și de taina slavei Lui, Care Se face cuvânt pe pământ!

Mă uit durut, Mă uit ce este pe pământ și ce face omul antichrist prin apucăturile lui, cu care poate prin cei ce nu iubesc pe Domnul cu viața lor și sunt biruiți de duhul lui satana, vrăjmașul lui Dumnezeu în om.

E zi de duminică. Duminica se merge la biserică, nu la târg, nu la plimbare, nu la culcare, nu la treburile pământești, nu la plug, nu la bâlci, nu la petreceri, ci se merge la biserică, la rugăciune, la pocăință pentru păcate. O, dar acum unde mai mergeți voi, cei ce vă știți creștini prin biserica lui Iisus Hristos? Iată, slujitorii bisericii au uitat lucrarea și puterea credinței și cuvântul Meu, care a spus creștinilor că de vor bea ei și băuturi otrăvitoare nu vor fi vătămați, căci au credința și crucea și botezul și viața de creștin plăcut Mie, și toate acestea sunt pecetea lui Dumnezeu pe cei ce sunt ai Mei între oameni, dar omului antichrist nu-i place aceasta, căci el are pregătită pecetea lui, și pe care și-o dorește până și pe cei ce sunt cu Dumnezeu pe pământ, dar Eu îi spun așa: Pune-o pe cei ce sunt ai tăi, că dacă nu ascuți de Dumnezeu îi vei pierde și pe ai tăi, care nu știu puterea lui Dumnezeu ce mare este ea!

Vin creștini să întrebe ce să facă și cum să se ferească de cele aduse de vreme, iar Eu, Domnul, le spun ce este scris în Scripturi să facă acum ca să rămână ei ai Mei, ocrotiții Mei de cele ce umblă pe drum ca să-i fure de la Mine pe cei ce se străduiesc pentru viață sub cruce, sub pecetea mântuirii omului.

O, se merge la biserică duminica, dar iată, sunt cu lacăt pe ele locașurile de rugăciune și de adunare frățască, iar preoții ascultă de duhul neorânduiei, căci se tem de oameni și se lasă cumpărați fără de preț, și uită ei, bieții de ei, că poporul Domnului în Egipt a fost ocrotit când îngerul morții umbla numai la cei potrivnici lui Dumnezeu și poporului Său, iar poporul Domnului era sub pecetea sângelui de miel, pus pe ușorii ușii și pe pragul de sus, și nu se apropia îngerul rău de acest semn ocrotitor. Și iată, nu sunt de partea lui Dumnezeu preoții din biserici și stau cu bisericile goale, că așa îi place lui satana, care vrea slăbirea turmei Mele, turma ortodoxă, cu care are el ce are fiindcă e a Mea, e calea Mea cea de nebiruit, e calea crucii, iar crucea e semnul cel creștinesc, sub care se adăpostesc fiii lui Dumnezeu, că mare putere are acest semn când creștinul îl așează frumos cu mâna dreaptă pe trupul său, rostind numele lui Dumnezeu, și apoi amin: în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și apoi amin, Tatăl pe frunte, Fiul pe piept, Duhul Sfânt pe umeri în dreapta și în stânga, și apoi amin acestei peceți, și iată ocrotirea, pecetea ocrotitoare împotriva lui satana, care umblă cu pecetea lui pe drum!

Dar du-te, satană, nu te apropia de cei ce-ți știu șiretlicul tău murdar! Du-te, că dacă nu ascuți, vei da de puterea sfintei cruci și te vei duce învărtindu-te vrând-nevrând, și se va vedea aceasta pe pământ curând, curând, spre pedeapsa celor ce te-au urmat cu patimă împotriva voii lui Dumnezeu, Care spune omului: Să iubești, omule, pe Dumnezeu din toată inima ta, din tot cugetul tău, din tot sufletul tău, din toată virtutea ta, și aceasta este ceea ce are omul de lucrat pe pământ, nu voia lui satana, o, că vreau să-l biruiesc pe satana, vreau să-l întorc pe om acasă, căci omul este făptura Mea, lucrarea mâinilor Mele, peste care am suflat apoi și i-am dat duh de viață și l-am dorit pe el odihna Mea, ziua Mea de odihnă și dragostea

Mea în el, și asta doresc să fie omul, și va fi, căci satana nu va mai fi, și va fi Dumnezeu și omul și voia Domnului cu omul. Amin.

O, e zi de duminică, iar omul creștin nu merge la biserică. Mă uit cu durere peste această făcătură de poveste tristă, care oprește omul să-L mărturisească pe Dumnezeu și credința cea dreaptă, cu care are ce are satana cel de azi.

Voi, preoți de la altare, iar și iar strigă Domnul la voi! O, ce faceți voi în fața acestei vremi plină de minciună? Vă lăsați biruiți, oare? O, ridicăți-vă și împotriviți-vă lucrării lui satana! Strigați-Mă să fac minuni pentru voi și pentru credință! Eu vin, dar strigați-Mă să vin și să lucrez! Veniți și voi spre credința cea lucrătoare de minuni, și care mărturisește prin puterea lucrării ei, o, fiilor!

Iar voi, voi, cei ce v-ați așezat sus, la divanul țării, fiți plini de grijă pentru țară, că e primejdie mare pentru voi dacă nu iubiți țara și poporul, în numele căruia stați voi sus! O, adunați-vă într-un gând și salvați țara de sub robia străinilor. Vă așteaptă străbunii ridicarea la veghe pentru țară. Se luptau ei până la unul pentru pământul străbun, iar voi îl vindeți, iată, cu bucată la străini, de s-a umplut țara de cei ce iau cu bucățița din trupul ei ca pe timp de război de asuprire a hotarelor și a vetrei străbune.

Iată cuvânt din cer: Adunați-vă toți în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și întăriți legi ocrotitoare pentru pământul țării și pentru ocrotirea poporului robit de străini, că iată, piere biserica de pe temelia ei, și vai poporului care nu are tare biserica Mea în țara lui, pe vatra ei!

O, dați drumul oamenilor să meargă la biserică! Nu dați drumul minciunii lui satana, care urăște biserica lui Hristos și o vrea pierdută, culcată la pământ, și iată, se bucură satana și toți slujitorii care-i fac voia!

Sculați-vă pentru țară! Rugați-vă lui Dumnezeu pentru biruință! Nu vă temeți de oameni! Stați dârzi pentru popor, nu împotriva poporului! Iubiți-vă țara și neamul! Ocrotiți acest pământ sfânt, căci țara română are deasupra ei glasul Domnului și soartă mare de la Dumnezeu pentru ea în zilele acestea, și este ea țară ortodoxă ca nimeni alta, țara Mea este ea. O iubesc, o aștept frumoasă să fie, căutată să fie ea pentru slava Mea din ea și de peste ea, și pentru voia lui Dumnezeu de peste ea.

Curge din gura Mea cuvânt sfânt pe vatra neamului român de aproape șaptezeci de ani. Hai, fii români, hai să dăm putere slavei Domnului cu această țară cu nume sfânt, țara strălucirii, țara Domnului Iisus Hristos, țara cuvântului lui Dumnezeu, Care hrănește neamuri și limbi și popoare, precum este scris.

În zi de duminică Duhul Domnului Se coboară deasupra pământului român și binecuvintează proaspăt țarina și poporul. Plânge Domnul de mila poporului care nu poate merge cu pasul la biserică, așa cum este lăsat din străbuni acest obicei sfânt.

O, pace ție, țara Mea! Te mângâi cu cuvântul, te întăresc cu crucea, te binecuvintez cu Tatăl. Pace ție! O, strigă-Mă plângând, strigă-Mă să vin! Voiesc să-ți aud glasul. O, strigă-Mă! Vin curând, curând, dar tu strigă-Mă! O, strigă-Mă să vin! Amin, amin, amin.

08/21-03-2021